

собенъ и гължбътъ. Опитътъ научилъ хората, че гължбитъ могатъ да прѣнасятъ писма много бърже отъ единъ градъ въ други, сѣщо като нѣкоя поща.

Гължби които сѣ научени да изпълняватъ тази работа, се наричатъ *гължбова поща*. Писмата, които носятъ пощенскитъ гължби, рѣдко попадатъ въ рѣцѣтъ на неприятелитъ: тѣхъ може да изгубятъ само орлитъ, ястребитъ и др. грабливи птици, които понѣкога нападатъ на гължбовата поща.

Гължбовата поща се употребява най-много въ военнo врѣме, когато писмото трѣбва да се изпрати прѣзъ чужда държава отъ бойното поле до военния Министръ. Изпращането на писмата става по слѣдния начинъ: писмото се слага въ платненъ пликъ, за да се не измокри отъ дъжда, и се вързва о шията на гължба; слѣдъ това гължба се пуца на свобода, който за скоро врѣме занася писмото на опрѣделеното мѣсто. Послѣ сѣщия този гължбъ занася отговара на писмото въ първата станция.

Напоследъкъ хората сѣ направили опитъ и съ лѣстовичкитъ. Опитътъ е излѣзълъ много сполучливъ, защото тѣ сѣ занасяли писмата много по скоро отколкото гължбитъ. И твърдѣ е за върване, какво гължбовата поща ще бжде замѣстена съ лѣстовичата. Но това може да бжде само прѣзъ лѣтното врѣме, а не и прѣзъ зимнитъ мѣсеци, защото лѣстовичитъ не могатъ да траятъ на студеното.

